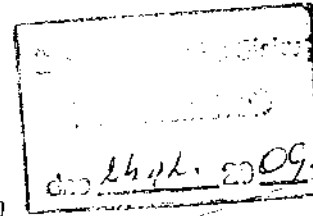

REPUBLICA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

165
R10-50/09-72 166

Broj: IV Kž 76/09-4

R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Zlate Lipnjak Bosanac kao predsjednice vijeća, te Melite Božičević Grbić i dr. sc. Zdenka Konjića kao članova vijeća i višeg sudskog savjetnika Vojimira Katića, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv okr. Damira Raguž Vide i dr., zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZ RH, odlučujući o žalbi državnog odvjetnika podnesenoj protiv rješenja Županijskog suda u Sisku od 1. listopada 2009. god. br. Kv-192/09 (Kio-50/09), u sjednici održanoj 3. prosinca 2009. god.,

riješio je:

Prihvaća se žalba državnog odvjetnika, preinačuje se pobijano rješenje, prihvaća se istražni zahtjev državnog odvjetnika, te se

određuje provođenje istrage

protiv:

DAMIRA RAGUŽ VIDE, [REDACTED]

zbog postojanja osnovane sumnje da je :

dana 21. studenog 1991 god. u Novskoj, za vrijeme oružanog sukoba između regularnih oružanih snaga Republike Hrvatske s jedne strane te naoružanih srpskih paravojnih postrojbi i oružanih snaga tadašnje Jugoslavenske narodne armije s druge strane, kao pripadnici I brigade, IV bataljuna, 3. čete Hrvatske vojske, suprotno odredbama čl. 3. st. 1. toč. a) i c) IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949 god. i čl. 51. st. 2. i 6. Dopunskog protokola I Ženevskim konvencijama od 12. kolovoza 1949 god. o zaštiti žrtava međunarodnih oružanih sukoba od 8. lipnja 1977 god. (Protokol I), zajedno sa pripadnicima čete sada pok. Dubravkom Leskovarom i pok. Antom Perkovićem te Marijanom Kumićem i Borisom Tutićem, u uniformama Hrvatske vojske i naoružani automatskim oružjem i pištoljima, oko 22.00 sata ušli u kuću Miše Raškovića u Ul. Antuna Mihanovića br. 9. u kojoj su se nalazili Mišo Rašković i njegova supruga Sajka Rašković, u kojoj su potom iz susjedne kuće doveli Mihajla Šeatovića i Ljubana Vujića, znajući da su isti Srbi po nacionalnosti, prisutnim muškarcima naredili da predaju skriveno oružje i da stanu

licem uza zid u dnevnoj sobi u prizemlju kuće te im naredili da pjevaju „četničke“ pjesme, a kada ovi to nisu učinili, naredili im da pjevaju hrvatske pjesme, što su Mišo Rašković, Mihajlo Šeatović i Ljuban Vujić i učinili, pa nakon što je sada pok. Dubravko Leskovar jednog muškarca drvenom slikom udario po glavi, a Marijan Kumić i Boris Tutić, ne slažući se s njihovim postupcima napustili kuću, I. osum. Damir Raguž Vide i II. osum. Željko Škledar, zajedno sa pok. Dubravkom Leskovarom i pok. Antom Perkovićem, muškarce tukli i nad njima se izivljavali te ih boli nožem i bajunetom tako da su Miši Raškoviću slomili lijevu nadlakticu, zgnječili desni skočni zglob te ga uboli iznad desne ključne kosti i u leđa, te mu nanijeli reznu ranu skrotalne vreće tako da su se testisi nalazili izvan iste, Mihajlu Šeatoviću slomili lijevu potkoljenu, a Ljubanu Vujiću odrezali 3., 4. i 5. prst desne ruke te čitavo spolovilo, nakon čega je pok. Dubravko Leskovar iz automatske puške marke CZ M-70 call. 7,62 mm, tvorničkog broja B-85853 u muškarce rafalno ispalio više metaka tako da je Miši Raškoviću naniio više strijelnih rana leđa te lijeve i desne natkoljenice, Mihajlu Šeatoviću strijelne rane leđa i desne natkoljenice te oba stopala, a Ljubanu Vujiću strijelne rane desne lopatične kosti i prsnog koša, usmrivši ih na mjestu, a Sajku Rašković odveli u spavaću sobu na katu kuće, natjerali je da sa sebe skine odjeću i legne na krevet, noževima i bajunetama joj nanijeli reznu ranu vrata i desne strane grudnog koša, nakon čega su iz poluautomatske puške tvorničkog broja 336921 u istu ispalili više hitaca i nanijeli joj strijelne rane lijeve strane prsnog koša i desne natkoljenice, usmrivši je na mjestu,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava, za vrijeme oružanog sukoba, civilno stanovništvo ubijali, mučili i nečovječno postupali prema njemu,

pa, da bi time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava – ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva označeno i kažnjivo po čl. 120. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske.

Obrazloženje

Prvostupanjskim rješenjem Županijskog suda u Sisku, na temelju čl. 190 st. 3 Zakona o kaznenom postupku, odbijen je istražni zahtjev državnog odvjetnika protiv osum. Damira Raguž Vide zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZ RH.

Protiv tog rješenja žali se državni odvjetnik s prijedlogom da se pobijano rješenje preinači i odredi provođenje istrage protiv osumnjičenika prema istražnom zahtjevu, odnosno ukine i vrati sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje.

Žalba državnog odvjetnika je osnovana.

Iz predmetnog spisa je vidljivo da je od strane istražnog suca doneseno rješenje o provođenju istrage protiv osum. Damira Raguža Vide i osum. Željka Škledara zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZ RH, koje rješenje je ukinuto od strane izvanraspravnog vijeća po žalbi osum. Damira Raguža Vide u odnosu na njega i vraćeno istražnom sucu na ponovno odlučivanje, nakon čega je istražni sudac izrazio neslaganje s istražnim zahtjevom državnog odvjetnika u odnosu na osum. Damira Raguža Vide.

167
161

Pobijanim rješenjem prvostupanjski sud je, povodom neslaganja istražnog suca, odbio istražni zahtjev držanog odvjetnika protiv osum. Damira Raguža Vide smatrajući da bi se u odnosu na njega povrijedilo pravilo „ne bis in idem“ te bi mu bila povrijeđena prava zajamčena Ustavom, s obzirom da je protiv njega već vođen kazneni postupak pred Vojnim sudom koji je obustavljen primjenom Zakona o oprostima za isti događaj, te isti činjenični opis kaznenog djela samo što je tada pred Vojnim sudom kazneno djelo pravno opisano po čl. 35. st. 2. toč. 4. KZ RH.

Po ocjeni izvanraspravnog vijeća, radi se o istom događaju koji se navodi i u sadašnjem istražnom zahtjevu i prvotnom postupku pred Vojnim sudom samo što je različito pravno opisan.

Državni odvjetnik, u svojoj žalbi pak ukazuje suprotno stajalištu suda prvog stupnja da se u konkretnom istražnom zahtjevu ne radi o identičnom činjeničnom opisu događaja, jer je kriminalna količina koja se sada stavlja na teret istom okrivljeniku značajno šira i drugačija od one koja mu je bila stavljena na teret pred Vojnim sudom u Zagrebu. Iako se radi o istom događaju, radi se o sasvim drugom zaštitnom objektu i drugoj znatno većoj kriminalnoj količini jasno označenoj u činjeničnom opisu, pa se ne može raditi o presuđenoj stvari i povredi načela „ne bis in idem“ kao niti o povredi zagarantiranih prava okrivljenika Ustavom i međunarodnim konvencijama. Isto tako žalitelj ukazuje i na to da je već doneseno rješenje o provođenju istrage protiv II okr. Željka Škledara koji nije bio procesuiran pred Vojnim sudom.

Razmatrajući navedene žalbene prigovore državnog odvjetnika, ovaj sud kao sud drugog stupnja smatra da je u pravu državni odvjetnik, s obzirom da prema shvaćanju ovog suda, donošenje odbijajuće (ili neke) presude ili pak rješenja o obustavi kaznenog postupka zbog kaznenog djela iz čl. 35. st. 2. toč. 4. KZ RH za isti događaj, ne isključuje mogućnost kasnijeg pokretanja i vođenja postupka protiv pojedinih osoba za kazneno djelo ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, budući da se radi o djelu koje je istovremeno upravljeno protiv čovječnosti i međunarodnog prava a ne samo protiv života i tijela koje je za razliku od kaznenog djela ratnog zločina protiv civilnog stanovništva –obuhvaćeno Zakonom o općem oprostima. Osim toga, predmetni činjenični opis ima daljnju kriminalnu količinu, značajno širu od onog iz postupka pred Vojnim sudom u Zagrebu, pa je očito da se ne radi o presuđenoj stvari.

Pravilno žalitelj ukazuje da upravo prema Ustavu Republike Hrvatske (čl. 134) međunarodni ugovori, pa tako i oni koji obvezuju Republiku Hrvatsku da progoni ratne zločine, čine dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske, pa ne može biti govora o tome da je time što je protiv okrivljenika za isti događaj optužba pravomoćno odbijena, povrijeđen Ustav Republike Hrvatske.

Po ocjeni ovog suda drugog stupnja, na temelju podataka u spisu i istražnom zahtjevu priloženih dokumenata, postoji relevantan stupanj osnovane sumnje da je okr. Damir Raguž Vide počinio inkriminirano mu kazneno djelo iz čl. 120. st. 1. OKZRH (kaznena prijava oštećenih od 29. listopada 2008., posebno izvješće PP Kutina od 09. siječnja 1992., zapsnika o očevidu od 22. studenog 1991., zapisnika o ispitivanju vještaka prim. dr. Steve Kovačevića od 13. ožujka 1992., nalaza i mišljenja vještaka prof. dr. Dušana Zečevića i prof. dr. Josipa

168
169

Škavića od 26. rujna 1992., zapisnika o balističkom vještačenju od 24. prosinca 1991. i 16. siječnja 1992.).

Slijedom iznesenog, u konkretnom slučaju ne radi se o presuđenoj stvari i ispunjene su zakonske pretpostavke za pokretanje istrage i protiv okr. Damira Raguža Vide, pa je prihvaćanjem žalbe državnog odvjetnika, na temelju čl. 398. st. 3. ZKP, odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu, 3. prosinca 2009. god.

Zapisničar:
Vojimir Katić, v.r.

Predsjednica vijeća:
Zlata Lipnjak-Bosanac, v.r.

Suglasnost ovog prijepisa s izvornikom ovjerava
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu:

Štefica Klepac

